

Motion till riksdagen

1989/90:A91

av Ann-Cathrine Haglund (m)

med anledning av prop. 1989/90:76

Regionalpolitik för 90-talet

För att Sverige skall kunna utvecklas och för att förutsättningarna skall förbättras för människor som bor i svagt utvecklade regioner, måste tillväxt ske i hela landet. Detta kräver ett gott näringslivsklimat med ett skattesystem som underlättar arbete, sparande och företagande, en realistisk energipolitik, en målmedveten Europapolitik samt att regler och lagar underlättar initiativkraft och företagande.

En sådan politik vore bra för tillväxten och välbefindandet i hela vårt land och självfallet för regioner såsom Bergslagen, som har speciella problem. Tyvärr vill inte regeringen inse att ett allmänt gott näringslivsklimat är den viktigaste regionalpolitiken. Med regeringens politik spelar olika stöd- och bidragsformer en orimligt stor roll.

Regeringen har i proposition 1989/90:76 föreslagit en revidering av stödområdesgränserna. Även om den förändring som regeringen föreslår huvudsakligen är bra, kan gränserna för stödområdena i vissa fall förorsaka problem. Detta gäller inte minst i Bergslagen.

Propositionen föreslår att i Örebro län skall Hällefors och Ljusnarsbergs kommuner ingå i stödområde 2. I flera andra kommuner i länet finns dock stor oro för hur utvecklingen kommer att bli.

Gemensamt för bergslagskommunerna i norra och västra delen av Örebro län är att de har ett ensidigt näringsliv och att vanligen endast ett företag svarar för den huvudsakliga sysselsättningen på orten. Inskränkningarna och nedläggningarna inom gruv-, järn- och stålindustrin under senaste 20-årsperioden har slagit hårt mot bygden. Stora svårigheter föreligger för kvinnor att få arbete.

Strukturu omvandlingen kommer att fortsätta under 1990-talet och vara snabb inom råvarubaserad och arbetskraftsintensiv verksamhet, dvs. sådana verksamheter som är överrepresenterade i länet.

Minskningen i arbetstillfällen i de traditionella näringsgrenarna har skett i länets samtliga kommuner. Geografiskt är dock minskningen kraftigast i länets norra och västra regioner. Då tillkomsten av nya arbetstillfällen främst sker i länets centrala delar ökar de regionala obalanserna, vilket också återspeglas i befolkningsutvecklingen.

Den västra regionen med Karlskoga-Degerfors har drabbats hårt med en befolkningsminskning på drygt 10 %. Minskningen är ett resultat av både

nettoutflyttning och låga födelsetal. Andelen ålderspensionärer är större än länsgenomsnittet.

Regionen har en minskande industrisysselsättning och ett relativt ensidigt näringsliv med begränsade möjligheter för kvinnor att finna arbete.

Nedläggningarna inom försvarsindustrin i Karlskoga påverkar också sysselsättningen i Lindesberg, som har stora strukturella problem.

Lindesberg är en geografiskt vidsträckt kommun med förhållandevis stor glesbygd. Befolkningen är spridd på flera orter med sin lokala arbetsmarknad. Kommunen har stora strukturella problem och är fortfarande beroende av basnäringarna som pappers- och massaindustrier.

Nora kommun hör historiskt till det genuina Bergslagen och har varit starkt präglad av gruvnäringen. Kommunen är starkt beroende av en enda industri, som verkar inom den konjunktürkänsliga sprängämnesbranschen.

Anledningen till att Nora kommun inte tidigare ingått i stödområdet torde vara att kommunen under 1970- och början av 1980-talen haft inflyttning och en gynnsam ålderssammansättning, som gjort att situationen förefallit förhållandevis god.

Det finns således synnerligen starka skäl för utskottet att mycket noga pröva om den stödområdesindelning propositionen föreslår är den riktiga. Detta gäller särskilt för kommunerna i Bergslagen med dess särskilda problem.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en noggrann prövning av stödområdesindelningen.

Stockholm den 26 mars 1990

Ann-Cathrine Haglund (m)

Mot. 1989/90
A91